ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 29 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1932

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛ. 48 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΤΑΘΗΣ ΔΗΜ. ΚΟΤΡΩΝΗΣ | ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ Κ. ΣΠΕΤΣΑΚΗΣ | ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1

ΑΧΑΡΙΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Μερικαὶ ἐφημερίδες λαμβάνουσαι ἀφορμὴν ἀπὸ τὸ δημιουργηθὲν ἐπεισόδειον κατὰ τὴν συνάντησιν ΕΓΟΗ — Ἀτρομήτου εἰς τὸ γήπεδον τῆς Ρεθύμνης ἤρχισαν καὶ θὰ συνεχίσουν ἀσφαλῶς ἕνα ἄγονον ἀγῶνα κατὰ τοῦ ποδοσφαίρου τοῦ ὁποίου ζητοῦν ἂν μὴ τι ἄλλο.... τὴν κατάργησιν του !!

Ἐὰν οἱ συντάκται τῶν συναδέλφων ἐξήταζον ὡς εἶχον ὑποχρέωσιν, οὐχὶ μονοπλεύρως τὰ πράγματα ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἔφθανον μέχρι τοῦ σημείου νὰ προτείνουν τὴν κατάργησιν τοῦ ποδοσφαίρου, τὸ ὁποῖον ὅπως καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἐτονίσαμεν ἔχει καταστῆ θρησκεία τῆς παγκοσμίου νεολαίας.

Τὰ ἐπεισόδεια κατακρίνομεν καὶ ἡμεῖς ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως αὐτοῦ μέχρι τοῦ σημείου τῆς προτάσεως τῶν συναδέλφων μας χωρίζει ἀρκετὴ ἀπόστασις.

Καὶ διὰ νὰ μὴ μακρυγορῶμεν θὰ ὑποβάλωμεν πρὸς τοὺς συναδέλφους καὶ τὰς καταχωρούσας τὰς σαθρὰς ἀντιλήψεις των ἐφημερίδας μερικὰς ἐρωτήσεις.

Εἶνε ἢ δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐπεισόδεια καὶ φόνοι ἀκόμη λαμβάνουν χώραν κατὰ τὰς τελουμένας ἱερὰς πανηγύρεις;

Εἶνε ἢ δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι λαμβάνουν χώραν φόνοι καὶ τραυματισμοὶ ἐντὸς τῶν καφενείων, τῶν θεάτρων, τῶν κινηματογράφων;

Εἶνε ἢ δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι πολλοὶ τῶν συνανθρώπων μας δοκιμάζουν τὴν σκοπευτικήν των δεινότητα εἰς τοὺς δρόμους μὲ στόχους ἄλλους συνανθρώπους των;

Εἶνε ἢ δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι καὶ τὰ προαύλια τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὰ δάπεδα τῶν καφενείων καὶ τὰ πεζοδρόμια ἔχουν βαφῆ ὄχι ὀλίγας φορὰς μὲ ἀνθρώπινον αἷμα πολλάκις δὲ μὲ αἷμα ἀθώων ὑπάρξεων;

Ἐὰν ὅπως καὶ εἶνε ἀληθὲς καὶ εἰς τὰς πανηγύρεις καὶ εἰς τὰ καφενεῖα καὶ εἰς τὰ θέατρα καὶ εἰς τοὺς κινηματογράφους καὶ εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς λαμβάνουν χώραν φόνοι καὶ τραυματισμοὶ διατί τότε κύριοι συνάδελφοι δὲν προτείνεται τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς τελέσεως πανηγύρεων καὶ συνεπῶς τὴν κατάργησιν τῶν ἐκκλησιῶν, τὸ κλείσιμον τῶν καφενείων, τῶν θεάτρων, τῶν κινηματογράφων ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν κυκλοφορίαν τοῦ κόσμου εἰς τοὺς δρόμους διότι κινδυνεύει νὰ φονευθῇ;

Τοιαύτην πρότασιν δὲν τολμᾶτε νὰ κάμετε διότι γνωρίζετε ἐκ τῶν προτέρων ποῖος χαρακτηρισμὸς θὰ σᾶς δοθῇ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει περιορισθεῖτε εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ παύσατε τὸν ἄχαρι αὐτὸν κατὰ τοῦ ποδοσφαίρου ἀγῶνα, παύσατε νὰ ὠθεῖτε τὴν νεολαίαν μας ἀπὸ τὸν στῖβον εἰς τὸν βόρβορον τῆς διαφθορᾶς, τοῦ ἐκφυλισμοῦ καὶ τῆς ἀκολασίας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιδοθῇ ἡ νεολαία μας ἀλλὰ καὶ θεαταὶ τῶν ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων ὅταν καταργηθῇ τὸ ποδόσφαιρον.

Σ. Κ.

Ἀπὸ μιὰ ὡραία Προσκοπική Ἐκδρομὴ εἰς Στέρνες τοῦ Ἀκρωτηρίου

Μιὰ ἐκδρομὴ αὐτὸν τὸν καιρὸ εἶναι κάτι ποῦ ἀσφαλῶς καθ' ἕνας ἐπιθυμεῖ γιὰ νὰ ξεχάσῃ λίγο τὴν σκληρὰ βιοπάλη καὶ νὰ ἀνακνεύσῃ τὸν καθαρὸ ἀέρα τῆς ἐξοχῆς.

Γιὰ αὐτὸ τὸ διοικητικὸ συμβούλιο τῆς 1ης ὁμάδος προσκόπων ἀπεφάσισε γιὰ τὴν Κυριακὴ καὶ Δευτέρα 8 καὶ 9 Αὐγούστου μιὰ διήμερο ἐκδρομὴ στὶς Στέρνες Ἀκρωτηρίου, ἐκτελῶντας σύγχρονως καὶ ἕνα ἐκπαιδευτικὸ μάθημα γιὰ τοὺς προσκόπους.

Τὸ Σάββατο βράδυ 12 ἡ ὥρα 3 αὐτοκίνητα ἔχουν σταθμεύσῃ ἀπ' ἔξω στὸ Προσκοπεῖο γιὰ νὰ μεταφέρουν τοὺς ὑπερτριάκοντας προσκόπους εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκδρομῆς.

Ὕστερα ἀπὸ μιᾶς ὥρας ἀργοπορίαν ξεκινοῦμε κατὰ τὴν 8ην π. μ. ἀφίνοντας πίσω τὰ Χανιὰ ποῦ ἀναπαύονται στὴν ἀγκαλιὰ τῆς νύχτας.

Ἀνεβαίνομε τὸν ἀνήφορο τοῦ Ἁγ. Ματθαίου γιὰ νὰ φανοῦν σὲ μιὰ στροφὴ τοῦ δρόμου πρὸ τῶν ἐκπληκτων ὀμμάτων μας τὰ Χανιὰ μὲ τὰ φῶτα τους ἐκθαμβωτικὰ καὶ εἰς τὸ βάθος μὲ τὸν σκοτεινὸν ὄγκον τους τ' ἀκρωτήριον Σπάθα μὲ τὰ Θεοδωροῦ.

Τὸ θέαμα εἶναι πράγματι ἀπόλαυσις ἀλλὰ σὲ λίγο κρύβεται διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς Κεραμιὲς ὅπου ἄλλο ὑπέροχο θέαμα μᾶς ἀναμένει.

Ὁ τεράστιος κόλπος τῆς Σούδας ἐκτείνεται πρὸ τῶν ὀμμάτων μας γαληνιαῖος, φωτιζόμενος ἀμυδρὰ ἀπὸ τὴν δύουσαν ἡμισέληνον καὶ εἰς τὸ βάθος ἡ ἱστορικὴ νῆσος τοῦ Ἁγ. Γεωργίου.

Ἀπέναντί μας ἡ Σούδα μὲ τὰ ἀσθενῆ φῶτα της καὶ λίγο παρὰ πέρα ἡ ἀλύβες ἀναπαυόμενα εἰς τοὺς πόδας τῶν Λευκῶν ὀρέων καὶ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς θαλάσσης.

Δυὸ—τρία γρι—γρὶ μὲ τὰ φῶτα τους διακρίνονται καὶ ἕνα καΐκάκι μὲ λευκὸ πανὶ μόλις εἰσέρχονται εἰς κόλπον.

Φθάσαμεν εἰς τὸ Ἀρώνι διὰ νὰ φθάσωμεν καὶ σὲ λίγο εἰς Στέρνες τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ μας ὅπου καὶ στρατοπεδεύομεν μέσα εἰς τὸ σχολειὸ ποῦ εὐγενῶς μᾶς προσέφερε ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου.

Ὁ Σαλπιγκτὴς σὲ λίγο σαλπίζει σιωπητήριον καὶ οἱ περισσότεροι ἀφίενται εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ὕπνου ἐνῷ ὁ κ. Κουκλάκης σὰν στοργικὴ μάνα ἐπιβλέπει ὅλους, εἰς ἄλλους ἐπιβάλλει σιωπή, ἄλλων σιάζει τὰ σκεπάσματα καὶ ἄλλων κλείει τὰ παράθυρα ποῦ τυχὸν εἶναι ἀνοικτὰ καὶ σχηματίζουν ρεῦμα.

Κατὰ τὰς 7 1)2 π.μ. ἡ σάλπιγξ μᾶς ξυπνάει καὶ μετὰ τὰς πρωϊνὰς ἀσκήσεις ἕνα ὑπέροχο τσάϊ (ὀφειλόμενο εἰς τὰ μαγειρικὰς γνώσεις τοῦ κ. Γιαπιτζάκη) μᾶς περιμένει γιὰ νὰ μεταβῶμεν μετὰ στὴν ἐκκλησίαν τὸ Λουτράκι ὅπου κάτωθεν ἑνὸς γηραλέου πλατάνου, δίπλα εἰς τὸ πηγάδι μὲ τὸ δλόδροσο νερό του στήνεται τὸ καζάνι καὶ ἡ ἀγγαρεία ἀναλαμβάνει νὰ καθαρίσῃ τὶς πατάτες.

Σὲ λίγα μέτρα μπροστά μας ἁπλώνεται ἡ θάλασσα ἥτις δὲν ἀργεῖ νὰ δεχθῇ εἰς τοὺς κόλπους της τοὺς περισσοτέρους μας ὡς καὶ τὸν κ. Μπιτσάκην, ὅστις ὅμως θεωρεῖ τὴν ἀγκαλιὰ καὶ τὰ χάδια της ἐπικίνδυνα καὶ δὲν προχωρεῖ πολύ.

Σὲ καμμιὰ ὥρα—ἀφοῦ πήραμε καὶ τὶς ἀπαραίτητες.... φωτογραφίες,—κι' ἡ θάλασσα μᾶς ἔχει ἀνοίξει τὴν ὄρεξι ἡ πατάτες μᾶς φαίνονται ψητὸ καὶ τὸ γλέντι προμηνύεται τρικούβερτο —οἱ σαλπιγκταὶ σαλπίζουν συσσίτιο καὶ μᾶς μοιράζουν τὶς πατάτες ποῦ εἶναι πράγματι ὑπέροχες— τώρα γιὰ ποιὸ λόγο ἦσαν ὑπέροχες ἀφίνω σ' ἐκείνους ποῦ ἔχουν πάει ἐκδρομὲς νὰ κρίνουν.

Μετὰ τὸ φαΐ ἀφοῦ τὸν πήραμε λιγάκι κάτω ἀπὸ τοὺς πλατάνους ξεκινοῦμε γιὰ τὸ χωριὸ ποῦ οἱ συνάλοι του μᾶς περιμένουν.

Μετὰ τὴν ἀνάπαυσιν κατευθυνόμεθα ὅλοι εἰς τὸ γήπεδο—χωράφι, γιὰ τὸ φούτ—μπώλ μὲ τοὺς Στερνιανοὺς ὅπου χάριν φιλοξενείας μᾶς ἐφιλοδώρησαν μὲ 5 τέρματα ἔναντι ἑνὸς παρὰ τὰς φιλοτίμους προσπαθείας τῶν προσκόπων καὶ ἰδίως τοῦ κ. Γιαπιτζάκη διὰ νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ χωριὸ χορτάτοι—διάβολε ἀφοῦ φάγαμε 5 τέρματα καὶ μετὰ τὸ περίπατο ποῦ κάναμε— γιὰ νὰ χωνέψουμε ἴσως τὰ γκὸλ ἐφάγαμε τὶς ἐληὲς μὲ τὸ χαλβᾶ ποῦ ἀποτελοῦσαν τὸ βραδυνὸ συσσίτιο καὶ ξεπροβοδήσαμε ἐκείνους ποῦ ἤθελαν νὰ φύγουν μαζὺ μὲ τὸν ἀρχηγὸ κ. Κουκλάκη.

Ἡ νύχτα ποῦ σὰ μιὰ γυναῖκα προκλητικὴ μᾶς προκαλεῖ δὲν μᾶς ἀφήνει γρήγορα νὰ κοιμηθοῦμεν καὶ μέχρι τὰς 12 ἀντηχοῦν ἀπὸ παντοῦ τὰ τραγούδια ἰδίως τῆς παρέα Κανδάρα, Τροχαλάκη, Πανεθυμιτάκη, Τσόντου Κατζουράκη κ.λ.π. ποῦ κυριολεκτικῶς ἔχουν ξεκουφάνει τὸν κόσμο.

Εἰς τὰς 12 1)2 ἀφοῦ σάλπισε σιωπητήριο ξεθεωμένοι ἀπὸ τὴν κούρασι τῆς ἡμέρας παραδιδώμεθα εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ὕπνου ἐνῷ χρέη ντανταδων ἐκτελοῦν οἱ Γιαπιτζάκης καὶ Καλιγέρης γιὰ νὰ σηκωθοῦμε τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας μὲ νέα ὄρεξη γιὰ γλέντι. Μετὰ τὸ πρωϊνὸ τσάϊ ἀφοῦ ἔγιναν ἐκπαιδευτικὰ μαθήματα καὶ γυμναστικαὶ ἀσκήσεις ἡ παρέες χωρίζονται ἀφοῦ ἄλλως τε ὡς τὸ μεσημέρι εἶναι ὅλοι ἐλεύθεροι, κατόπιν εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ ἀρχηγοῦ ἄλλοι πηγαίνουν γιὰ τὴν Μινίβάσκα —ἄλλοι στὴ Λίμνη γιὰ κολύμπι καὶ ἄλλοι προτιμοῦν τὸ χωριὸ μὲ τὶς φραγκοσυκιές του.

Τὸ μεσημέρι ἡ πατατάδα μᾶς περιμένει πάλι πλέουσα μέσα στὴν πράσινη θάλασσα τοῦ λαδιοῦ της καὶ σὲ λίγο τὸ καζάνι δὲν θέλει παρὰ πλύσιμο.

[Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα]

Ἡ Φυσικὴ Ἀγωγὴ Καὶ τὸ Ἀθλητικὸν ἰδεῶδες

—Τὰ σπὸρ καὶ ὁ λαός

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους γίνεται νοητὴ ὡς ἀνάπτυξις πνευματική, σωματικὴ καὶ ψυχική.

Ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις, γενικῶς δὲν εἶνε εὔκολη, ὄχι μόνον λόγῳ τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ Λαοῦ: Ἂν γιὰ μερικὰ ἄτομα ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις εἶνε ὄχι μόνον ἀδήριτος ἀνάγκη, ἀλλὰ καὶ ἡδονικὴ ἀπασχόλησις, γιὰ τὸ Λαὸ εἶνε ἕνα βασανιστικὸ καλὸ ποὺ ὄχι μὲ θλίψι, ἀλλὰ μὲ χαρὰ τὸ ἀντικαθιστᾶ μὲ τὶς ὑλιστικὲς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς. Τουναντίον, ἡ διὰ τῶν σπὸρ σωματική του ἀνάπτυξις εἶνε βέβαιο στοιχεῖο ποὺ προδίδει μιὰ μέριμνα γιὰ τὴν καλλιτέρευσί του. Τὰ σπὸρ ἀφ' ἑτέρου εἶνε μέσο γιὰ τὴν ἠθικὴ καὶ ψυχική του ἀνάπτυξι ποὺ τὸν καθιστοῦν ἱκανὸν νὰ ἀντιληφθῇ καὶ νὰ δώσῃ στὴν ζωὴ τὸν τόνο καὶ τὴ δύναμη ποὺ εἶνε ἀπαραίτητα γιὰ νὰ ὑπάρξῃ ἕνας ἀνώτερος πνευματικὸς καὶ ὑλικὸς πολιτισμός. Ἡ παράλληλος αὐτὴ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ σώματος, ἡ ἠθικὴ καὶ ψυχικὴ εὐεξία ποὺ γεννᾶται ἀπ' αὐτή, ἦτο καὶ εἶνε ὁ ἰδεώδης τρόπος ἀναπτύξεως τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας.

Ἡ αἰωνία ἀξία τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ δὲν ἔγκειται μονάχα στὰ πνευματικὰ ἀριστουργήματά του, ποὺ ὀφείλονται σὲ μερικὰ ἄτομα, ἀλλὰ καὶ στὸ ὕψος στὸ ὁποῖον ἀνήγαγε τὸ σῶμα. Τὸ σωματικὸ ἰδεῶδες γιὰ τοὺς ἀρχαίους ἦτο στὴν ἴδια ἀξία μὲ τὸ πνευματικό. Ἐνέπνεε δὲ ὄχι μόνο τοὺς καλλιτέχνας τόσο, ποὺ καὶ τὰ περιφημότερα τους ἔργα (ὅπως ὁ παρθενῶνας) εἶνε ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὸ ἰδεῶδες τῆς σωματικῆς τελειότητος καὶ ὀμορφιᾶς—ἀλλὰ καὶ στὶς φιλοσοφίες τους, εἶχεν ἰσχυρὴ ἐπίδραση. Γιὰ τοὺς ἀρχαίους τὸ σῶμα ἦταν πνευματικὴ σχεδὸν ὕπαρξις, ἡ ὑπέροχες γραμμὲς τοῦ κορμιοῦ, ἡ κανονικὴ πλαστική του διάπλαση ἦταν πράγματα τόσο θαυμαστὰ καὶ θεῖα, ὅσο καὶ ἡ πλαστικὴ μορφὴ καὶ οἱ θεῖες ἐξάρσεις τοῦ πνεύματος. Ἡ αἴσθησι τοῦ σώματος γιὰ τοὺς ἀρχαίους ἦταν ἀρχὴ μιᾶς μύησης σὲ πολλὰ ὡραῖα καὶ μυστικὰ πράγματα. Γιὰ τὸν μεσαίωνα, τὸ σῶμα ἔπρεπε νὰ διατηρηθῇ καθαρὸ ἀμόλυντο, παρθενικὸ γιατὶ ἦταν ὁ ναὸς τῆς ψυχῆς· ἔπρεπε νὰ κτυπηθῇ ἡ σάρκα γιατὶ ἦταν ἀντίθετη πρὸς τὴν ψυχικὴ τελειότητα.

[Ἀκολουθεῖ]

Αἱ Ἔρευναί μας

Ἡ κίνησις τῶν ἀθλητικῶν σωματείων μας

„Ἰωνία" Χανίων

Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν, τοῦ 1922, ἀπεβιβάσθησαν στὴ νῆσο μας, ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος οἱ ἐκριζωθέντες ἀπὸ τὴν γενέτειράν των Μικρασιᾶται.

Μετὰ πάροδον ὄχι μικροῦ χρόνου καὶ εὐθὺς ὡς ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν προσφύγων στὰ σπίτια τῶν Τούρκων ἀνταλλαξίμων μερικοὶ νέοι πρόσφυγες μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. Παῦλος Μαυρόπουλος, Ἀδελφοὶ Τσάκλα, Ἀδελφοὶ Μαυρομάτη, Γεώργιος Περσατζόγλου, Ἀθ. Μπατάκης, Βασίλειος Μαυρουδῆς Χατζηγιαννέλης κ. λ. π. ἔρριπτον τὴν ἰδέαν τῆς συγκροτήσεως ἢ ἐπανασυστάσεως τῶν διαλυθέντων ἐκ τῆς καταστροφῆς Ἀθλητικῶν καὶ ποδοσφαιρικῶν Σωματείων.

Τὰ πρῶτα στελέχη τὰ ὁποῖα θὰ ἀπήρτιζαν τὴν πρώτην ποδοσφαιρικὴν καὶ Ἀθλητικὴν ὁμάδα ἀνευρέθησαν καὶ ὁ σύλλογος συνεπτήχθη κατηρτίσθη καὶ τὸ πρῶτον Διοικητικὸν συμβούλιον καὶ ἤρχισαν αἱ συνεδριάσεις. Οἴκημα δὲν ὑπῆρχε καὶ ἐπανειλημμένως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σωματείου συνήρχετο εἰς τὸν.... Δημοτικὸν Κῆπον. Ἐκεῖ ἐγένοντο αἱ διάφοροι συζητήσεις μεταξὺ αὐτοῦ διὰ τὴν βάπτισιν τοῦ συλλόγου ὁ ὁποῖος ἀκόμα δὲν εἶχε ὀνομασθῆ. Ἐπὶ τέλους ὕστερα ἀπὸ πολλὰς συνεδριάσεις οἱ Σύμβουλοι κατέληξαν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ τὸν ὀνομάσουν «Ἰωνία» διὰ νὰ διαιωνίζεται εἰς τὴν μνήμην των τὸ ὄνομα τῆς Πατρίδος των τῆς ὡραίας Ἰωνίας.

Ὁ σύλλογος συνεπτήχθη ἐβαπτίσθη ἀλλὰ ἀκόμη δὲν εἶχε κάμη τὴν δημοσίαν ἐμφάνισίν του. Καὶ γιατί; Διότι ἀφοῦ ὑπῆρχε ἡ καλὴ διάθεσις καὶ ἡ ὄρεξις δὲν ὑπῆρχον τὰ χρήματα γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν ὑποδημάτων καὶ φανελλῶν.

Τὸ δίλημμα αὐτὸ πρὸ τοῦ ὁποίου εὑρέθη τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τῆς «Ἰωνίας» ἦλθον νὰ τὸ λύσουν οἱ κ. κ. Μάρκου ὑποστράτηγος Διοικητὴς τότε τῆς V Μεραρχίας καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης κ. Ἀποστολόπουλος.

Ὁ μὲν πρῶτος διέθεσε ἀρκετὰ ζεύγη ἀρβυλλῶν αἱ ὁποῖαι ἐχρησιμοποιήθησαν ἀντὶ τῶν ποδοσφαιρικῶν παπουτσιῶν καὶ ὁ δεύτερος διέθεσε χρήματα διὰ τὴν ἀγορὰν φανελλῶν κ. λ. π.

Τὸ ἔτος 1923 ἀναγνωρίζεται ὁ σύλλογος καὶ ἔτσι μίαν ὡραίαν Κυριακὴν ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμάς τῆς Ἰωνίας παρουσιάζεται στὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως καὶ δίδει τὸ πρῶτον της παιχνίδι μὲ ... ἀφοῦ τῆς προπονήσεις της τὰς πρώτας ἔκαμνε στὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Ἡ πρώτη ὁμάς τῆς Ἰωνίας ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Δημ. Τσάκλα ὡς τερματοφύλακος (σήμερον ἀντιπροέδρου αὐτῆς) Βασ. Μαυρουδῆ, Μαυρομάτη I καὶ II Τσάκλα Γεωργίου, Νοράϊν Ἀλεξανιάν, Ἠλία Φραγκιαδάκη (πρωταθλητοῦ μέχρι σήμερον τῆς Κρήτης εἰς τὸ ἅλμα) Χατζηγιαννέλη N, Μιχ. Κουτσογλου καὶ Σεραφειμίδου.

Ἂς ἀναφερθῇ ἐνταῦθα χάριν τῆς ἱστορίας ὅτι ἡ «Ἰωνία» εἶχε διοργανώσει καὶ γραφεῖα εὑρέσεως ἐργασίας παράσχουσα δι' αὐτοῦ μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς πρόσφυγας κατὰ τὰ θυελλώδη διὰ τὸν προσφυγικὸν κόσμον Χανίων ἔτη ἐκεῖνα.

[Ἀκολουθεῖ]